

ทิศทางการพัฒนาโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม

เทอดศักดิ์ รวีฉาย

ปัญหาที่ควรระวังแก้ไข คือการกำหนดนโยบายหรือแผนแม่บท การพัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ช่วงระยะเวลาตั้งแต่รัฐเข้าไปเกี่ยวข้องในโรงเรียนประเภทนี้ไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี อัตราการก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่าที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน กลับเชิงซ้ำและทำซ้ำจะไม่ได้ผล ถ้ากำหนดระยะเข้มข้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๒๔ ถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่รัฐโหมตัวเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างสุดขีดไม่ว่างประมาณ กำลังคนและปัจจัยอื่นๆ ที่ควรจะได้รับ ผลที่ปรากฏกลับไม่ตอบสนองทิศทางที่ต้องการ

ความจริงแล้ว ถ้าจะมองโดยความเป็นธรรม การที่รัฐเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้บรรลุผลขึ้นมาระดับหนึ่ง เพียงแต่ผลนั้นต่ำกว่าความน่าจะเป็น การลงทุนที่พร้อมสรรพแต่กลับเป็นการลงทุนที่ขาดแคลน ข้อบกพร่องนี้ถ้าไม่เกิดจาก ขีดความสามารถของหน่วยงานรับผิดชอบซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบระดับพื้นที่แล้ว น่าคิดว่า ความล้มเหลว ความผิด

๓๒ รุสมิแล

พลาดดังกล่าว สืบ เนื่องมาจากสาเหตุใดเท่าที่ศึกษาวิเคราะห์ดูในทุกด้าน ในเขตการศึกษา ๒ ไม่ได้ประสบปัญหา การขาดแคลนบุคลากรแต่อย่างใด งบประมาณที่รัฐใช้ในการดำเนินงานเพียงพอกับความต้องการและระดับประมาณของงาน น่าจะเกินความต้องการเสียอีก ประเด็นความล้มเหลวอยู่ที่การบริหารมากกว่าสิ่งอื่นใด จะเห็นได้ว่าหลักสูตรทั้งภาคศาสนาและสามัญไม่ได้มีการวางแผนเพื่อพัฒนาอย่างรัดกุมขาดเป้าหมายในการพัฒนา การวางอัตรากำลังบุคคลก็วางเกินไม่เหมาะสมเช่นจัดครูไปช่วยราชการตามสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและอำเภอเกินความจำเป็น โรงเรียนบางแห่งไม่สมควรอยู่ในข่ายให้การอุดหนุนกลับได้รับการอุดหนุนเป็นกรณีพิเศษ แต่กลับไม่ได้รับการเหลียวแลเอาใจใส่ ข้าราชการครูบางคนมีขีดความสามารถทั้งในด้านบริหาร และวิชาการกลับได้รับหน้าที่ในการบริหาร ข้าราชการบางคนมีขีดความสามารถสูง กลับให้อยู่

โดยไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดการด้านบุคลากรในเขตการศึกษา ประสบความล้มเหลวอย่างเห็นได้ชัด เป็นการใช้คนไม่ตรงกับงาน ขาดลักษณะระดมทรัพยากรที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ กระบวนการพัฒนาไม่ว่าด้านใดในโรงเรียนดังกล่าวผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างใกล้ชิดทั้งในระดับโรงเรียน สำนักงานหรือเขตการศึกษา สิ่งที่จะต้องระวังแก้ไขคือเลือกสรรบุคคลที่มีความสามารถให้เหมาะสมและสอดคล้องกับงานในหน้าที่ โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย หัวหน้าครู หรือครูที่ทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการบางคนไม่เข้าใจหลักสูตร ไม่เหมาะที่จะเป็นผู้บริหาร ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ในเขตการศึกษา ๒ ควรระวังแก้ไข ไม่ใช่อย่างขาดบุคลากรหรืองบประมาณไม่เพียงพอแต่ประการใด ปัญหาที่เกิดจากความล้มเหลวเห็นชัดเจนอยู่แล้ว การปล่อยให้งานเป็นไปโดยปราศจากแผนและเป้าหมาย ทำให้ส่วนรวมทั่วไปเข้าใจว่า ขาดความจริงใจในการทำงาน หรือไม่ก็ขีดความสามารถไม่เหมาะสมกับงานในลักษณะดังกล่าว ประการสำคัญที่สุดคือ การเล่นพรรคเล่นพวก ซึ่งก่อให้เกิดความแตกแยกในหน่วยงาน ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ การเลือกสรรบุคคลทำหน้าที่ใดๆ ควรคำนึงถึงความสามารถเป็นอันดับแรก เพราะถ้ายึดความเหมาะสมเป็นต้นว่า ความชอบหรือความพอใจเป็นการส่วนตัวของ โรงเรียน ได้จะครู โดยเชื่อว่าจะเป็นตัวเชื่อมเพื่อความสัม-

ฤทธิ์ของงาน ที่ผ่านมาก็เป็นบทพิสูจน์แล้วว่า คุณลักษณะดังกล่าว มีแต่ผลเสียถ่วงเดียว พลอยเป็นลูกโซ่ให้รัฐถูกมองในแง่เสียหายมากกว่า เมื่อผู้ปฏิบัติงานไม่มีสมรรถภาพในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นงานหลัก การเรียนการสอนจึงประสบสภาพ

ไม่ก้าวหน้าอย่างที่ทราบ

บทบาทและนโยบายที่รัฐพึงเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนดังกล่าว ไม่มีหนทางใดดีกว่าวิธีบททวนนโยบาย รัฐไม่ควรเข้าไปก้าวก่ายหรือจัดการบริหารเสียเอง เหตุผลเพราะเป็นโรงเรียนเอกชนควรให้เอกชนจัดการเอง บทบาทที่แท้จริงของรัฐคือควบคุมตรวจสอบคุณภาพการศึกษาซึ่งหมายถึงการเรียนการสอนเป็นการถูกต้อง การที่รัฐเข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับดังกล่าว เนื่องจากเกรงกลัวจะเกิดผลร้ายด้านความมั่นคงของชาติ ขอเสนอข้อสังเกตอย่างหนึ่งเป็นข้อคิดที่ว่า ถ้าคุณภาพของโรงเรียนดี จิตใจของคนในโรงเรียนก็ดี รวมทั้งคุณภาพส่วนบุคคลด้วย ไม่มีเหตุผลใดที่จะกังวล หรือเป็นห่วงว่าจะเป็นภัยต่อความมั่นคง ที่ผ่านมามีเหตุการณ์ได้ประจักษ์อย่างชัดแจ้ง ความขัดแย้งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรจริยธรรมหรือความคิดเห็นทางการเมือง ไม่ได้เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาดังกล่าว ความรุนแรงหรือขัดแย้งเกิดขึ้นในสถานศึกษาของรัฐต่างหาก

บทบาทที่แท้จริงรัฐควรสนับสนุนและส่งเสริมโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ให้สามารถยกระดับฐานะเป็นโรงเรียนเอกชนได้อย่างแท้จริง จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ให้ทางโรงเรียนเก็บเงินบำรุงการศึกษา ค่าเทอมอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผลดีที่โรงเรียนยกระดับฐานะเป็นโรงเรียนเอกชนคือมีความคล่องตัวในการจัดการสูง ตอบสนองความต้องการได้สุดความสามารถ จัดการส่งข้าราชการครูเข้าไปช่วยสอนซึ่งไม่ได้ผลแต่กลับถูกมองในแง่ควบคุมคุกคาม ความปลอดภัย และข้อแตกต่างทางการเมือง รัฐควรสนับสนุนเช่นเดียวกับโรงเรียนเอกชนทั่วไป เช่นกำหนดอัตรา

เบิกสำหรับครูที่โรงเรียนจัดจ้าง ให้เป็นอัตราส่วนที่เหมาะสม ให้อุปกรณ์การศึกษาให้เงินอุดหนุน ครูที่ทางโรงเรียนบรรจุจ้างสามารถได้รับสวัสดิการ และการส่งเสริมตามที่ตามความเหมาะสม ที่ตนเองควรได้รับ เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ครูสอนศาสนาและครูสอนวิชาสามัญ ที่โรงเรียนบรรจุจ้างไม่สามารถได้รับสวัสดิการ หรือรับการช่วยเหลือด้านการส่งเสริมเพราะโรงเรียนดังกล่าว แม้จะเป็นประเภทโรงเรียนเอกชนแต่ก็เป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สิทธิบางอย่างบางประการจึงถูกยกเลิกหรือไม่มีให้ ครูสอนศาสนาได้รับส่วนแบ่งจากเงินอุดหนุนรายปี แต่ครูสอนวิชาสามัญที่ทางโรงเรียนบรรจุจ้างกลับไม่ได้รับ เป็นครูในโรงเรียนเดียวกันทำงานหนักเท่ากัน แต่มีเงินเดือนแตกต่างกัน ในที่สุดนำมาซึ่งช่องว่างเปรียบเทียบนี้คือจุดเกิดของการแบ่งแยกอย่างเห็นได้ชัด ยิ่งข้าราชการครูได้รับสิทธิทุกอย่างของทางราชการ ยิ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งเปรียบเทียบระหว่าง ครูศาสนาและสามัญของโรงเรียน ตรีภคทองให้ตีก็แล้วกัน อะไรจะเป็นความยุติธรรมติดตามมา

โครงการอุดหนุนโดยการส่งข้าราชการครูเข้าไปช่วยสอนนั้น สามารถแก้ปัญหาได้ระดับหนึ่งแต่จะสร้างปัญหาอย่างต่อเนื่อง ที่ว่าแก้ปัญหาได้ระดับหนึ่งนั้นก็ คือ แบ่งเบาภาระของโรงเรียนที่ยังอยู่ในฐานะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แต่เมื่อทางโรงเรียนช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว ความจำเป็นดังกล่าวหมดไป สิ่งที่ควรรีบดำเนินการคือ จะต้องกำหนดมาตรฐานการสร้างปอเนาะเพื่อเปิดเป็นโรงเรียนในอนาคตต่อไป ไม่ควรปล่อยให้บุคคลที่ไม่พร้อมเปิดโรงเรียนขึ้นมา เพื่อต่อรองและร้องขอความช่วยเหลือ จนกลายเป็นสาเหตุการเอาอย่างที่ไม่สิ้นสุด เมื่อไม่ได้รับการช่วยเหลือ ก็ยิบ

ยกเป็นข้ออ้างโจมตี รัฐบาลความจริงใจในการส่งเสริมศาสนา ปัญหาหนักหมมมานาน ถ้าผู้รับผิดชอบไม่หวังคะแนนนิยมเพื่อเป็นฐานผลประโยชน์บางประการของตนเอง ก็น่าจะกล้าตัดสินใจแก้ไขได้ เพราะสิ่งดังกล่าวไม่ใช่ปัญหา การหวาดระแวงภัยต่อความมั่นคงและจิตวิญญาณมวลชนบนพื้นฐานความเรื่อรังของปัญหาไม่มีวันสิ้นสุดนี่คือการสร้างปัญหาไม่ใช่รัฐหรือหน่วยงานรับผิดชอบ ตลอดจนถึงเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจต้องตระหนักและย้ำแล้วก็เน้นจุดแก้ไขในประเด็นนี้ให้ถี่ หากไม่แล้วการแก้ปัญหา ตลอดการพัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จะประสบแต่ปัญหาเรื่อรังต่างนานาไม่รู้จักจบสิ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามอยู่ในระดับต่ำ พัฒนาขึ้นบ้างก็อยู่ในระดับปานกลางส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำไร้คุณภาพ ถ้าถือเอามาตรฐานเพียงการจัดการศึกษาสำหรับคนวัยเรียนให้ได้เรียนอย่างทั่วถึง ประเด็นนี้น่าจะถูกตองกว่า สำหรับคุณภาพจึงเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คำตอบที่เป็นสาเหตุของมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาต่ำ มักจะกลายเป็นข้ออ้างของหน่วยงานรับผิดชอบอยู่เสมอว่าขาดอัตรากำลังคนและงบประมาณสนับสนุน ขอบินยันอีกครั้งว่ากำลังบุคลากรและงบประมาณการอุดหนุนที่รัฐจัดให้ มากเกินความจำเป็นเสียมากกว่า ข้ออ้างดังกล่าวสาเหตุน่าจะเกิดจาก ความผิดพลาดในการบริหารและการจัดการ ได้ชี้ให้เห็นความผิดพลาดซึ่งกลายเป็นความล้มเหลวในการจัดการบุคคลแล้วว่า ขาดลักษณะการเลือกสรรที่ดี ไม่มีการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรเพื่อใช้งานให้สอดคล้องความสามารถ ปัจจัยที่สำคัญในการบริหารนั้นคือกำลังคนหรือคน การมอบ

รายงานหรืออำนาจหน้าที่ที่สำคัญที่สุดคือคนและนโยบาย หน่วยงานที่รับผิดชอบระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือหน่วยงานรับผิดชอบเขตพื้นที่ อันได้แก่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเขตการศึกษา๒ ล้วนแต่ประเมินสถานการณ์ เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง ไม่สายเกินไปที่จะรีบดำเนินการแก้ไขและปรับปรุง การมีแต่เข้าใจผิดว่าการเสนอแนะจากฝ่ายอื่นเป็นการได้ข้อมูลไม่ตรงตามข้อเท็จจริง มีแต่จะดูงานในความรับผิดชอบ ปล่อยให้อยู่กับที่ ในที่สุดก็จะขาดการร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่พร้อมจะสนับสนุนไปอย่างน่าเสียดาย ถ้าเจ้าหน้าที่ในเขตการศึกษา๒ จะใช้นโยบายสัมพันธภาพให้เป็นประโยชน์ การพัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่น่าจะเรื้อรังอย่างน่าเป็นห่วง อย่างเช่นปัจจุบัน สถิติหรือข้อมูลสถิติทางการศึกษา น่าที่จะจัดทำให้เป็นปัจจุบัน ข้อมูลและตัวเลขที่ได้มาเมื่อตรวจสอบแล้วยังมีข้อผิดพลาดอยู่มาก นี่คงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การใช้งบประมาณไม่อำนวยผลประโยชน์เท่าที่ควร

เป็นที่น่าสังเกตว่าเขตการศึกษา๒ มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานในพื้นที่๔จังหวัด อันได้แก่ยะลา นราธิวาส ปัตตานีและสตูลมีจำนวนแค่นี้หาค้น ขีดความรับผิดชอบจะทำได้มากหรือน้อยอย่างไรอย่างที่ทราบ งานนี้เทศทางด้านวิชาการจึงเกิดจากการช่วยเหลือจาก เจ้าหน้าที่หรือศึกษานิเทศก์สังกัดอื่น ข้อยกพร่องนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือเจ้าหน้าที่เขตการศึกษา๒ น่าจะรีบดำเนินการแก้ไข การฝึกข้าราชการครูที่มีความรู้ความสามารถให้สามารถนิเทศได้จึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อใช้งานตามโอกาสและ

ความเหมาะสม การขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น โดยไม่พัฒนาหรือปรับปรุงคนของตนเองจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรรีบแก้ไขอย่ามิว่าถูกและเข้าใจผิดว่าข้าราชการครูดังกล่าวไม่มีขีดความสามารถอยู่เลยถ้าใช้หลักเลือกสรร และระดมสรรพกำลังที่แท้จริง จะพบว่าในจำนวนครูดังกล่าว ยังมีบุคคลที่พอจะฝึกและปรับปรุงทักษะให้ช่วยนิเทศอย่างดี นี่เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นแล้วว่า ความล้มเหลวด้านการจัดการหรือบริหารบุคลากรในเขตการศึกษา๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่ ถ้าจริงใจในการแก้ปัญหาแล้ว อัตรากำลังและงบประมาณเพียงพอ และมากเกินความต้องการด้วยซ้ำไป

โครงการอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๒๖-๒๕๒๙ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ระยะที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๒๕-๒๕๒๙) กำลังจะสิ้นสุดลง การอุดหนุนในระยะต่อไป คงกำหนดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติระยะที่ ๖ ซึ่งจะเริ่มโครงการใหม่ในปี พ.ศ.๒๕๓๐ นโยบายตลอดทั้งแผนงานแม่บท โครงการต่างๆ รัฐหรือหน่วยงานรับผิดชอบควรรีบดำเนินการไว้ล่วงหน้า การให้การอุดหนุนตามโครงการระยะที่ ๕ ที่ผ่านมา ล้มเหลวที่สุดคือการอุดหนุนประเภทวิทยากร สงเคราะห์ การให้การอุดหนุนดังกล่าวเป็นความปรารถนาดีของรัฐในอันที่จะเข้ามาช่วยเหลือ ผลกลับตรงกันข้ามโรงเรียนที่อยู่ในช่วงควรได้รับการอุดหนุนส่วนใหญ่ไม่ต้องการ แม้ว่าทางราชการจะดำเนินการสร้างอาคารเรียนให้จนแล้วเสร็จ โรงเรียนส่วนมากหรือโต๊ะครูผู้เป็นเจ้าของยังไม่ยอมรับเงื่อนไขและยอมรับการอุดหนุนประเภทนี้ จึงน่าคิดว่าเป็นการคุ้มทุนหรือ

ไม่ที่จะนำเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมหาศาล มาสร้างโรงเรียนให้แก่เอกชน นอกจากไม่เป็นผลดีแล้วยังกลายเป็นรอยร้าวสิทธิอันชอบธรรม ระหว่างโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไปด้วย ประชาชนส่วนใหญ่จึงเข้าใจผิดว่า รัฐมุ่งเอาใจโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจนหลงลืมและละเลย ความเท่าเทียมกันของประชาชนและสถานศึกษาส่วนใหญ่ของชาติ

ในการปรับปรุงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้น คณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะต้องปรับปรุงโครงสร้างและแผนงานเสียใหม่ กำหนดแผนเป็นขั้นตอนแล้วดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งข้าราชการครูเข้าไปช่วยสอนได้พิสูจน์แล้วว่า ผลที่เกิดขึ้นไม่คุ้มทุนที่ใช้จ่ายการโอนข้าราชการครูดังกล่าว ให้แก่กรมสามัญศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากกรมสามัญศึกษามีความชำนาญ และเปรียบเทียบไปด้วยบุคลากร วัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ อีกอย่างหนึ่งซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญ นั่นก็คือข้าราชการครูเมื่อโอนสังกัดคืนไปที่กรมสามัญศึกษา รัฐสามารถถ่ายโอนสับเปลี่ยนบุคลากรได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การบังคับบัญชาข้าราชการครู ก็จะสอดคล้องกับลักษณะของงาน ข้าราชการครูสามารถย้ายออกจากพื้นที่ได้ตามความต้องการ เกิดขวัญกำลังใจอย่างเห็นได้ชัดและเป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการจัดการศึกษาในปอเนาะ ให้มีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเข้าไปควบคุมและตรวจสอบ คุณภาพการศึกษาเหมือนอย่างโรงเรียนเอกชนทั่วไป น่าจะดีกว่า แต่ถ้าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนไม่ยอมให้ข้าราชการครูโอน ไปสังกัดกรมสามัญ เมื่อจะทำก็ควรทำด้วยความจริงใจ ไม่ใช่ปล่อยให้ตามบุญตามกรรม ถือเป็นเพียงงานตามนโยบาย

ของมติดณะรัฐมนตรี ก็รับทำแบบขอไปที ไม่เอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพของข้าราชการครู ปล่อยให้ทำงานในพื้นที่ โดยปราศจากความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ หรืออาชีพราชการ ได้ะครู ถูกได้ะครู ตลอดจนกระทั่งครอบครัวของได้ะครูคือนายของข้าราชการครู แถมยังเจ้าหน้าที่ตามสำนักงานศึกษาธิการอำเภอและจังหวัดอีกด้วย ใครเป็นนายที่แท้จริงไม่เคยมีตัวตน แต่นายของข้าราชการครูดังกล่าว มากมายเกินความจำเป็น ได้แก่ครอบครัวเจ้าของโรงเรียน คนหรือเจ้าหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการอำเภอและจังหวัดกระทั่งศึกษาราชการอำเภอและศึกษาธิการจังหวัด นายแต่ละคน ล้วนแต่ไม่มีแผนงานที่แน่นอนสำหรับการปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นงานฝาก ปรับปรุงโครงสร้างสายงานเสียใหม่เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน หรือไม่เช่นนั้นก็ควรปล่อยให้ข้าราชการครูดังกล่าวโอนกลับกรมสามัญศึกษาเสียทั้งหมด หน่วงเหนี่ยวเอาไว้ก็ไม่ได้ผลดีแต่ประการใด

สิ่งที่เป็นไปได้อีกอย่างหนึ่งคือการส่งข้าราชการครูเข้าไป ช่วยสอนวิชาสามัญ โดยยึดอัตราส่วนคือ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดให้โรงเรียนจัดชั้นเรียน ๑ ห้องเรียนต่อนักเรียน ๕๐ คน ถ้าเปิดสอน ม.๑-๓ ชั้นละ ๑ ห้องเรียนส่งครูวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าให้หนึ่งคน วุฒิ ปวส. ๑ คน หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจัดห้องเรียนถือหลัก เช่นเดียวกับมัธยมศึกษาตอนต้น ถ้าเปิดสอน ม.๔-๖ ชั้นละ ๑ ห้องเรียนส่งครูวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่าให้ ๒ คน วุฒิ ปวส. ๓ คน หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ ๓-๔ โรงเรียนจัดชั้นเรียนห้องเรียนละ ๔๕ คน ระดับนี้ ส่งครูวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ๑ คน ปวส. ๑ คน ต่อหนึ่ง

ห้องเรียน ส่วนหลักสูตรวิชาชีพโรงเรียน ห้องเรียน ส่วนหลักสูตรวิชาชีพโรงเรียน จัดชั้นเรียนต่อนักเรียน ๒๕ คนต่อ ๑วิชา ส่งครูวุฒิ ปวช.๑คนต่อ ๑วิชา ในทุกระดับหลักสูตร ถ้าโรงเรียนขยายชั้นเรียนมากขึ้น จะได้รับพิจารณาอุดหนุนครูเพิ่มขึ้นตามส่วน

พิจารณาโดยผิวเผินเห็นว่าโครงการอุดหนุนดังกล่าวดีมากแต่ข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ รัฐไม่สามารถจัดส่งครูให้แก่โรงเรียนตามอัตราส่วนที่กล่าวมา บางโรงเรียนครูเกินจำนวนนักเรียนแถมยังเป็นโรงเรียนขนาดเล็กอีกด้วย ครูจึงยึดเยียดกันอยู่โดยไม่มีงาน บางโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวนครูกลับขาดไม่ได้อัตราส่วน ชำยังกักกันครูจำนวนหนึ่งให้ช่วยราชการตามสำนักงานศึกษาธิการอำเภอและจังหวัดมากเกินไปจนความจำเป็นปล่อยให้โรงเรียนที่มีความจำเป็นต้องการครูขาดครูไปอย่างน่าคิด สะท้อนให้เห็นความไม่เอาจริงของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่ตลอดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ข้อบกพร่องนี้ยังจะยกขึ้นมาเป็นข้อแก้ตัวว่าขาดกำลังคนและงบประมาณไม่เพียงพอได้อย่างไร นี่คือความล้มเหลวในการจัดการและการบริหารรวมทั้งขีดความสามารถ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างไม่มีข้อแก้ตัวที่จะยกขึ้นมามีหักล้างได้

โครงการอุดหนุนครูดังกล่าวสมควรเปลี่ยนมาเป็น ตัดจำนวนข้าราชการครูออกไปโดยโอนให้กรมสามัญศึกษา ส่วนอัตราส่วนอุดหนุนครู ก็ให้ยึดอัตราเดิมหรือไม่ก็เปลี่ยนแปลงเพื่อความเหมาะสมแล้วอุดหนุนเป็นอัตราเบิกให้ทางโรงเรียนจัดจ้างหรือบรรจุจ้าง ตามกำลังความต้องการของตัวเอง ผลประโยชน์นี้จะสอดคล้องกับความต้องการ ดีกว่ารัฐส่งครูให้เห็นได้ชัดคือส่งครูให้แม้จะตามอัตราส่วนแต่ไม่ตรงตามความต้องการวิชาเอก เป็น

สาเหตุให้ครูส่วนใหญ่ ทำการสอนไม่ตรงกับความสามารถหรือความถนัดที่ตนเองมีอยู่ ปัญหาครูสอนไม่ตรงกับวุฒิวิชาเอกที่ตนเองเรียนมา จึงกลายเป็นปัญหาเรื้อรังไม่รู้จักจบสิ้น

ความจริงแล้ว รัฐควรจะสนับสนุนแผนการเรียนที่เน้นหนักด้านวิชาชีพมากกว่าเปิดสอนตามแผนการเรียนที่มุ่งหรือเน้นการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย โอกาสที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนจะเรียนต่อสูงขึ้นเป็นเรื่องที่น่าคิด บางโรงเรียนปล่อยให้เด็กจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นโดยขาดการติดตามผลและขาดการประเมินผลที่ถูกต้อง งานทะเบียน งานวิชาการยังบกพร่องอยู่มาก เขตการศึกษาซึ่งรับผิดชอบงานวิชาการก็ล้มเหลวในการดำเนินการปรับปรุงและบริหารวิชาการ ควรจะหันมาสนใจเรื่องวิชาชีพ มากกว่าวิชาสามัญ สอนเพื่อให้หลักสูตรจบไปในตัว และผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้แนวทางดังกล่าวน่าจะสนับสนุนมากกว่าสอนให้ผู้เรียนจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ขาดคุณภาพ ล้มเลิกองบประมาณและยังสูญเสียค่าทางการศึกษาอีกด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ไม่ว่าจะฝ่ายสถานศึกษาพิเศษหรือหน่วยงานรับผิดชอบประจำเขตการศึกษา ๒ ถึงเวลาแล้วที่จะตรวจสอบและประเมินผลงานของตัวเองเพื่อปรับปรุง โครงสร้างวางแผน กำหนดเป้าหมาย และขั้นตอนในการบริหารงานด้วยความจริงใจและจริงจัง กำลังคนและงบประมาณที่ได้มานั้นเพียงพอ และมากมายกว่าทุกหน่วยงาน โดยอัตราส่วนที่เปรียบเทียบในพื้นที่ การยอมรับและปรับปรุงข้อบกพร่องของตัวเองเป็นสิ่งดี และเชื่อมั่นด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า ในไม่ช้า งานที่รับผิดชอบจะต้องมีประสิทธิผลที่ยิ่งใหญ่ไปด้วยประสิทธิภาพอย่างแน่นอน